

Áki Egilsnes:

HM KANN GERA DREYMIN TIL VERULEIKA

- Eg ætli mær at liva av hondbóltinum. Tað er tað, ið eg brenni fyri, og er nokk tað, ið allir hondbóltsleikarar veruliga vilja. Eg veit, at um eg gevi alt eg kann, so skal eg nokk klára tað. Tað sigur Áki Egilsnes, ein av føroysku hondbóltshetjunum, ið hóast mótgang ikki hevur slept dreyminum um at gerast professionellur hondbóltsleikari.

HALLUR AV RANA

Størsta hendingin í føroyskum hondbólti nakrantíð. Ja, kanska í føroyskari ítróttarsøgu í liðítrótti yvirhøvur.

Orðini eigur Aksel V. Johannesen, Føroya løgmaður, ið ikki var sparin við lýsingarorðunum, tá hann mánadagin skipaði fyri móttøku í Tinganesi fyri føroyska U-21 hondbóltslandsliðnum hjá monnum eftir, at U-21 landsliðið heldur óvæntað vann sín undanbólk í endaspælið til HM, ið varð spælt á høllini á Hálsi um vikuskiftið.

Tað hevði hann nú heldur onga orsök til, tí úrslitini á Hálsi talaðu fyri seg. U-21 landsliðið skal sum fyrsta føroyska hondbóltslandslið luttaka í einum HM-endaspæli, og er løgmaður langt frá einsamallur í at halda, at talan er um størsta liðavrik í føroyskari ítróttarsøgu.

Fagnaðurin var eisini stórur á høllini á Hálsi, tá tað gjørdist greitt, at U-21 landsliðið megnaði at tryggja sær pláss í HM-endaspælinum í Algeria í summar. Undan-kappingin fer at standa sum ein varði í føroyskari ítróttarsøgu, og fyri ungu menninar, er tað ein dagur, ið teir neyvan gloyma í bræði.

Við móðurmjólkin

Ein teirra var evnaríki vestmenn-

Tað verður teir síðstu dystirnir hjá mær á U-21 landsliðnum. At umboða sítt land er altíð tað størsta, ið man kann gera, men eftir eitt slíkt bragd, so verður tað eyka serligt at lata seg í landsliðstroygjuna

ingurin Áki Egilsnes. Fyri hann var sigurin ein kærkomin gløtti eftir nakrar tungar mánaðir, har skaðar hava hótt við at leggja bein fyri framtíðar dreymunum hjá unga vestmenninginum.

Søgan hjá Áka Egilsnes byrjaði fyri 20 árum síðan, tá hann var

borin í heim í Vestmanna. Í bygdini har hondbóltur er ítróttagreinin yvir alla aðrar ítróttagreinar var tað als ikki óvæntað, at Áki Egilsnes fór at iðka hondbólt.

– Mamma var hondbóltsleikari, so man kann siga, at eg fekk hondbóltin inn við móðurmjólkin. Tað var eisini heima, at eg so smátt byrjaði at taka bóltin upp í hondina og kasta við honum, sigur Áki Egilsnes.

Sum fimm ára gamal byrjaði hann sum so flest allir aðrir dreingir í bygdina at spæla liðhondbólt við lokala hondbóltsfelagnum Vestmanna Ítróttarfelag.

– Frá byrjan av hevur okkara árgangur verið framúrskarandi. Vit vunnu FM trý ár á rað, og vóru tað eisini nakrir okkara, ið vistu serlig evnir, sigur Áki Egilsnes um fyrstu árinu á hondbóltsvøllum.

Heim og prógvaði sítt virði

Tá Áki Egilsnes var liðugur við 9. flokk í fólkhaskúlanum ynskti hann at royna lívið á eftirskúla í Danmark.

Tað gjørdist tó bara til tað eina árið í Danmark, og heimafturkomin varnaðist unga vestmenningurin, hvussu nógv hann hevði ment seg tað árið, ið hann var burtur.

– Bráðliga varnaðist eg, at eg kundi brúkast í bestu mansdeildini í Føroyum. Eg bleiv faktiskt bilsin yvir hvussu væl tað gekk. So síðan

eg var seytjan ára gamal havi eg spælt fyri VÍF í bestu deildini í Føroyum, greiðir Áki Egilsnes frá.

Menningin steðgaði tó ikki har, og stutt undan síðstu summarferiu bórast tíðindini, at 19 ára gamli Áki Egilsnes, ið fram til tá einans hevði spælt við ViF, hevði skrivað undir sáttmála við danska felagið TMS Ringsted.

Fyri Áki Egilsnes var talan um eitt stig á vegnum at røkka dreyminum, ið hann hevði havt síðan hann byrjaði at iðka hondbólt, nevniliga at gerast professionellur hondbóltsleikari.

Marrubyrjan

Útlenska ævintýrið hjá Áka Egilsnes fekk tó eina ringa byrjan, tá hann í einum dysti í føroyska hondbóltskappingini fekk ein skaða áðrenn hann fór til Danmarkar.

– Tá eg fór til Danmarkar hevði eg ein skaða, ið eg hevði ringt at sleppa av við. Eg hevði brotið fótin í Føroyum, og var sjálvst brotið voksið saman aftur, men eg hevði enn pínu og aðrar trupulleikar, greiðir Áki Egilsnes frá.

Skaðin darvaði unga hondbóltsleikaran, ið ikki fekk tí byrjan við sínum nýggju liðfelagum, ið hann hevði vónað.

– At byrja við var tað øgiliga tungt hjá mær, tí meðan øll hini vandu í hondbóltsøllini, so vandi

eg fitness einsamallur ella var til fysioterapi. So eg gjørdist slett ikki ein partur av liðnum, greiðir Áki Egilsnes frá um fyrstu tíðina í TMS Ringsted.

Tíkið verður mangan til, at tíðin lekir øll sár, og tað var eisini galdandi fyri Áka Egilsnes. Eftir eina tíð kom hann fyri seg aftur og byrjaði at venja saman við sínum nýggju liðfelagum.

– Eg byrjaði so smátt at koma inn á liðið, og øll vóru blíð og positiv. Eg vil siga, at framtíðin hjá mær í TMS Ringsted sá bjørt út, greiðir Áki Egilsnes frá.

Heimaftur

Men heldur ikki hesaferð gekk sum Áki Egilsnes vónaði. Hann var ikki meira enn komin fyri seg eftir fyrsta skaðan, áðrenn ein nýggjur skaði gjørdi seg galdandi. Bráðliga var vandi fyri, at útlenskir dreymurin fór fyri bakka.

– Alt gekk skeiva vegin eftir, at eg fekk næsta skaðan. Eg hevði vant ov hart, og sum úrslit av tí, so hevði eg overva liðbondini í fótinum. So eg kom aldrin ordiliga gongd í Danmark, tí skaðar blivu við at darva meg, greiðir Áki Egilsnes frá.

Eftir nýggja skaðan valdi danska felagið at gera eina avtalu við unga vestmenningin.

– Vit blivu samd um, at eg skuldi fara aftur til Føroyar. Avtalan